

רחל מרחלת על כל העולם

אלמנת הקש

איך אתם מצפים מאשה שהיא גם חתיכה לאינורמלית, שהסכס נשפך ממנה ושהיא סוערת וטמפרמנטית, שתשב בחיבוק ידיים בזמן שהבעל היקר שלה נמצא בחו"ל? כי מה היא יכולה לעשות כשהקאריירה האמנותית של בעלה קוראת לו לנסיעות ארוכות מעבר-לים? הוא נוסע לו בכל פעם לארץ אחרת, היא יושבת ומחכה, הולכת קצת להורים, חוזרת לבית הגדול שבצפון תל-אביב, ויושבת ומחכה. ככה זה נמשך פעם, פעמיים, שלוש, עד שנשבר לה להיות לבד עם עצמה.

ואו היא מזמינה לביתה איזה נער-שעשועים צעיר, רק כדי שלא תפחד בלילה. לוח, הוא שומר עליה כמו הבעל, וממלא את תפקיד השומר כמו שצריך.

בעוד זמן קצר ישוב בעלה מחו"ל ואז הם ישובו לחיות כזוג יונים, עד הנסיעה הבאה.

ואו, או שהיא תצטרף אליו, או שנערי השעשועים שלה ישוב לעמוד על מישמרתו.

הפי' אוד

אחד הסיפורים הכי משמחים ששמעתי השבוע, ונשיגש אותי באופן אישי, היה זה בדבר גישויות של רס"ר יריב רייבקה יהודוביץ, עם בחירת-ליבה, ד"ר יוסי ברנר, רס"ר יהודוביץ, המשמשת היום בתפקיד ראש-הלישכה של תתיאלוף רני כהן, שימשה בעבר בתפקיד בכיר לצידו של אלוף (מיל) אהרון יריב, כשהיה ראש אמ"ן. יחד איתו עברה למישרדה-הסברה, והיתה מנהלת לישכתו שם. בינתיים נסעה כמה פעמים בשליחות המגבית לסידרת הרצאות מחוץ אל חוף בארצות-הברית, ואחרי-כך, אחרי שהתפטר יריב מתפקידו, עברה לשת בלישכתו של גיסי בית-הדין לעירעורים בצ"ל.

ריבקה היתה נשואה כבר, בעבר, לצעיר יפה-תואר בשם קמלי יהודוביץ, שהיה גם סטודנט מאד אהוד ומצליח בפאקולטה ל-מישפטים באוניברסיטת תל-אביב, אלא שיד הגורל התאכזרה, קמי חלה בסרטן, חמש שנים תמימות נאבק במחלה הממארת, כשריבקה נמצאת לצידו יום ולילה, ומש משת לו מקור-עידוד עד יומו האחרון. שנתיים אחרי מותו העצוב של קמי, בי קבלת-פינים צנועה באפקה ובנוכחות ידידי, דים, אנשי-צבא ויופאים, גישאה ריבקה לד"ר יוסי ברנר, רופא בן 30, חביב ור מצליח, העובד בבית-החולים על-שם שיבא בתל-השומר, והוא מומחה למחלות-הסרטן.

בענייניו של המיליונר סאמי פדאטו, סיפורי-הצלחתו של צ'ארלי מתחיל בי צרפת, שם למד מישפטים והיה סגל באירגון הסטודנטים לצידו של דני ח'אן, ב. בהיותו בן 24 בילבד קיבל תואר עורכי-דין, הצטרף למישרד עורכי-דין גדול ונשלח ארצה לייצג אותו במישרדו של העורכי-דין ירוחם גורניצקי, כאן התחיל צ'ארלי לספל בלקוחות כמו אד-מונר דה-רושפייר סמי פלאטו, וחור עזרו הסי-התיכונ, חור לפריס והסטיק עוד להיות פרקליטו האחרון של מייק כראנט ושל אישה-תקסים סמי וייני-טרויב.

באותה הזדמנות הוא גם הסטיק ל-נהל רומן סוער עם היספיה הצרפתית קרליין, שהיא חברתה הטובה ביותר של ברניז'ט בארדו, ושואמרים לי שהיא לא פחות יפה ממנה. אחר-כך חזר ארצה, והחליט שהוא מוציא תעודת עולה חדש ושהמקום שלו הוא כאן.

בארץ הוא החל ערשה הסבה לחוק ה-ישראלי, התיידד עם כל האנשים הנכונים, רכש לו דירת רווקים מפוארת בשרי כון בבלי בתל-אביב והחל מופיע בכל האירועים החברתיים לצידו של מיטב הי-יפהסיות המקומיות.

הוא הסטיק לנהל רומן עם המי-פיקה מגליצה'ל דורית בריאון ועם נערת-ישראל עתידה מור, והוא אומר לי, במומחיות: „הבנות הישראליות הן הרבה יותר יפות מהצרפתיות, אבל חסרת רוח להן העדינות והנשיות של האשה הר-צרפתית“.

חוז מזה הוא מהר להוסיף: „מהצד פתים אפשר, אולי, ללמוד איך ליהנות מהחיים ואין לחיות, אבל מהישראלים אפר שר ללמוד בשביל מה כדאי לחיות“.

ובימים אלו של תחיית הציונות, ממש תענוג לשמוע מישפט כזה מעולה חדש.

טוענת, ובצדק: „למה שגם לבת-אחותי לא יהיה טוב בחיים?“

הקאריירה של מיכל החלה בלהקת ה-נח"ל, שם כיכבה לצידו של יהורם גאון (שהוא גם קרוב-מישפחה). אחרי זה הת-חילה לעבוד בתור דיילת, נבחרה כמיס אל-על והיתה אחת הדיילות הכי יפות בארץ. בתור אחת שכונן גם הביאה כל מיני אח"מים, ואפילו נשלחה להביא אר-צה את מטוס הבואינג 707 הראשון של החברה.

אחרי זה היא נשלחה לעבוד בניו-יורק, שם עבדה גם בתור דוגמנית וגם למדה תיכנון-אופנה. אבל הכי חשוב זה שהיא התחנתה עם הרופא החתיך והנחמד, ה-ישראלי-לשעבר ראוּבֶן „רובי“ אופיר. בשלב זה, אחרי שראתה כי היא כבר מסודרת מכל הבחינות, החליטה מיכל לה-ביא את הבעל והמישפחה ארצה ולהקים את ביתה בציון.

רובי החל עובד כאורטופד מומחה בי-יתרה-החולים הדסה בירושלים, ומיכל הת-לה מלמדת מחול וריתמיקה בנימנסיה הר-עירית בעיר הקודש. אבל לא בתורה תור סתם כמיכל תסתפק בלימוד מחול, לכן היא גם פתחה לה בוטיק מול מצודת דויד, וקראה לו בשם מצודת מיכל והזמינה את בת-אחותה אורית, מלכת-היופי, שתדגמן עבורה, וככה גם תכיר כל מיני אנשים מעניינים מחוגי-המכרים הרחב של הודיה. הכירו לה רופאים והיא דחתה אותם, הכירו לה מנתחים והיא דחתה, הכירו לה אפילו פרופסורים — אבל היא נשארה עם החבר שלה, יוקי סיימן-טוב, שהוא מורה-לנהיגה.

אבל עכשיו מספרים לי שהרומן שלה עם יוקי הולך ודועך, וכשהיא תשתחרר מהצבא בעוד כמה חודשים היא מתכוונת לנסוע עם מיכל ללונדון, שם, כמו שאני מבינה, מיכל כבר תדאג לפתוח לאורית את העיניים. כי יש לה עיניים כליכך כחולות וכליכך גדולות ויפות, שזו ממש מציאה לפתוח לה אותן.

חתיך השבוע

הפרקליט של היפות

צ'ארלי גורדמיניץ
הבוידוד המקסים

חתיך השבוע שלנו, שארל „צ'ארלי“ גורדמיניץ, הוא נסידר-הלומן של נערות רבות שאני מכירה. לא רק שהוא גבוה, ספורטיבי, תכול-עיניים וחביב, הוא גם בן למישפחה ידור-ענה, מישפחה גולדמינץ, שתרימה בין היתר את בית-הנופש החיליים שלייד נתניה, וחוז מזה הוא גם בן-דוד של הזמרת אילנית. ואם כל זה לא מספיק לכן, אז אני יכולה גם להוסיף שצ'ארלי הוא גם עורכי-דין מצליח, המטפל, בין השאר, גם

הכתר נשאר במישפחה

יוחסין, שרצה הגורל והיא נבחרה כמלכת היופי של ישראל. או אם אתם חושבים שאחתי כמותה, שהיופי אצלה זה דבר מיש-פתחי, תתרגש מזה שהיא פתאום מלכה — אתם טועים בהחלט.

כי כמו שאני מכירה את המתק הזאת, לא רק שאני לא התרגשה כשראש עיריית תל-אביב, ש"למזה „צ'יצ'“ להח, נישק אותה בטכס-הבחירה ושם לה על הראש את הכתר, היא אפילו לא עשתה

לא בכל יום יש כזה מזל למלכת-יופי, שגם הודיה שלה היא מלכת-יופי לשעבר, והיא יכולה להסביר לה בדיוק מה לע-שות ואיך להתנהג בתקופת המלכות. אחר-כך, כתר היופי זה דבר די כבד למי שלא יודעת לשאת אותו על ראשה בצור-רה הנכונה.

ומי לא שמע על כל המלכות שלנו ל-שעבר, ומה שקרה להן אחרי הבחירה, ועל איך שהן השתנו והסתחררו מההצלחה

אורית קופר ומיכל אופיר
הדודה הטובה

עניין מזה שנבחרה למקום השביעי ביל-בד בתחרות מיס-יוניברס. אורית יודעת היטב שהכל פשוט בולי-שיטי וכשתיגמר השנה הזאת יבחרו מל-כה חדשה היא תשכח מכל העניין, ויסי-סיקו להטריד אותה בכל מיני צילומי-פירסומת ותצוגות-אופנה.

אבל מי שלא מרוצה כל כך מקורה-מח-שבה של אורית היא זקוקה הודיה היפה שלה, מיכל אופיר, ויש לה סיבה טובה לכך. מיכל טעמה גם היא מהטעם המתוק הזה של להיות מלכת-יופי, ובתור אחת שמכירה את זה על בשרה, מהצד הטוב של המטבע, והסתדרה יפהיפה בחיים, היא

ומהיופי העצמי שלה? מוכן שאחדות מהן באמת הגיעו רחוק והסתדרו יפה בי-חיים בוכות זה שהן נבחרו כמיס-יוניברס, אבל מהצד השני היו גם מיקרים הפוכים, שהן הסתדרו בחיים, אבל לא-כליכך יפה — ובואו לא ניכנס לשמות.

אבל בינינו, איך אפשר להאשים אור-תנו? אחדות מהן כליכך תמימות ומיסי-כנות, עד שבא לי ממש לרחם עליהן למרות כל היופי שאלוהים העניק להן ביד רחבה.

קחו, למשל, את מלכת היופי השתא, נערה ירושלמית יפהפייה בשם אורית קופר, נצר למישפחה חברונית רבת-

טוביה הרקדן

עורכי-דין רם כספי, את דדי בורוביץ בעל חברת כנף, ואת זאב הולצמן, חתנו של יו"ר הסוכנות המנוח פינחס ספיר. השלושה האלה, שהם אנשים גורא עסור קים, דאגו מאד לנשים שלהן, שלא יהיה להן משעמם על הנשמה, הלכו ופתחו להן בוטיק ג'ינס-ליי בכיכר-המדינה, ושלושתן, אתי כספי, ריבקה בורוביץ וצפורה רה הולצמן, עובדות שם בתורנות.

אלא שהעסק כליכך פרח עד שהמוכרת הראשית, רסי שחר, מי שהיתה רקדנית ראשית של להקת כרמון, לא עמדה בעומס הלקוחות, היתה זקוקה למוכרת נוספת. חיפשו, חיפשו, ולא מצאו מוכרת ממין נקבה, עד שדסי גייסה לעזרתה את הרקדן טוביה פישלר, שהוא גם מורה-לריקוד, והסכים לישבת עם הנשים האלו בבוטיק ולמכור ג'ינסים ולעזור למדוד, לסמן תיקור-נים בכל מיני מקומות. ממש מקום-עבודה אידיאלי בשבילו.

הכל טוב ונחמד, אלא שמאז שטוביה הרקדן התחיל לעבוד שם, הבעלים המסור-רים של בעלות הבוטיק החליטו לפקוח עין, והם מפטרלים ליד הבוטיק העליון שלוש פעמים ביום לפחות. הם פשוט לא רוצים להיות מודאגים שמא רקדנו — המוכר בבוטיק, רוקד לו על כמה תחנות.

דסי וטוביה
הבעלים הקנאים